

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 615

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 535 din 14 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16) și alin. (17) și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–5
Decizia nr. 563 din 16 iulie 2015 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	5–7
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
6. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2014 privind raportarea de date și informații statistice la Banca Națională a României	8–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 535**

din 14 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16) și alin. (17) și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16) și art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 11.755/236/2014 al Judecătoriei Giurgiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 406D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 416D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16), în ceea ce privește sintagma „doar la solicitarea instanței, în acest caz”, și alin. (17), cât privește sintagma „nu”, și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 653/55/2015 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea.

6. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 416D/2015 la Dosarul nr. 406D/2015, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Cât privește dispozițiile art. 39 alin. (16) și alin. (17) din Legea nr. 254/2013, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 368 din 14 mai 2015, arătând că nu au fost formulate motive noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții. De asemenea, apreciază că argumentele deciziei precitate sunt aplicabile și în ceea ce privește dispozițiile art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013, de vreme ce acestea reprezintă o normă de trimitere. Consideră că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale și convenționale

invocate de autor, dreptul la apărare fiind, de asemenea, respectat, de vreme ce soluționarea contestației se face cu citarea părților, acestea putând formula concluzii, depune memoriile și având posibilitatea de a-și angaja un apărător. De altfel, arată că faza procesuală a executării unei condamnări definitive nu este supusă aceluiași rigori aplicabile fazei procesuale de soluționare a cauzei pe fond.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 10 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 11.755/236/2014, **Judecătoria Giurgiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16) și art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Rădulescu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate, în temeiul art. 56 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, împotriva Încheierii nr. 951 din 2 iulie 2014 pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Giurgiu.

9. Prin Încheierea din 26 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 653/55/2015, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16), în ceea ce privește sintagma „doar la solicitarea instanței, în acest caz”, și alin. (17), cât privește sintagma „nu”, și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Faur Nistor Isai într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate, în temeiul art. 56 din Legea nr. 254/2013, împotriva Încheierii nr. 5 din 6 ianuarie 2015 pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Arad.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținută în încheierea de sesizare din Dosarul Curții Constituționale nr. 406D/2015, autorul susține, în esență, faptul că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și interzicerea discriminării, de vreme ce contradictorialitatea nu poate fi respectată în lipsa contestatorilor, pe cale de consecință, fiind încălcat și dreptul la apărare al acestora. În plus, în Dosarul Curții Constituționale nr. 416D/2015, autorul susține că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului, art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, întrucât încalcă egalitatea de

arme, componentă a dreptului la un proces echitabil, și egalitatea în fața legii. Arată că reprezentanții Ministerului Public și al penitenciarului pot fi prezenți în instanță pentru a-și susține punctele de vedere, iar condamnatului-contestator nu i se permite acest lucru, aflându-se într-o situație de inferioritate față de celelalte părți din dosar. De asemenea, arată că nu are apărător pentru că nu are resursele financiare necesare în acest sens, așa încât nu poate beneficia de o analiză efectivă a contestației.

11. **Judecătoria Giurgiu — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere faptul că, potrivit art. 39 alin. (15) din Legea nr. 254/2013, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot depune concluzii scrise, contradictorialitatea fiind pe deplin respectată, aceștia beneficiind de aceleași drepturi procesuale, iar, potrivit art. 62 alin. (2) din aceeași lege, persoanele condamnate pot consulta avocați aleși de acestea în orice problemă de drept dedusă procedurilor administrative sau judiciare. Referitor la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța a reținut faptul că, prin Decizia din 23 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pilla împotriva Italiei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenție, referitor la dreptul la un proces echitabil, este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse.

12. **Judecătoria Arad — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, arată că, potrivit art. 9 alin. (3) din Legea nr. 254/2013, judecătorul de supraveghere a pedepselor privative de libertate din penitenciare soluționează plângerile persoanelor private de libertate prin încheieri care sunt acte cu caracter administrativ juridicțional. Faptul că la soluționarea contestației formulate împotriva acestor încheieri prezența petentului nu este obligatorie, fiind lăsată la aprecierea instanței, nu este de natură să încalce dreptul constituțional la un proces echitabil și la egalitatea de mijloace de apărare pe care le are petentul în raport cu ceilalți participanți la proces. De asemenea, dreptul petentului de a fi audiat nemijlocit în fața unui judecător este asigurat prin audierea obligatorie a acestuia de către judecătorul de supraveghere a măsurilor privative de libertate de la penitenciar, în condițiile specifice, reglementate de Legea nr. 254/2013. De altfel, noțiunea de acces la justiție trebuie privită în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, substanța garanției în discuție fiind dată de „dreptul la un tribunal”. Judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la penitenciar, numit în condițiile Legii nr. 254/2013, este un judecător imparțial și independent, fiind numit de curtea de apel și neavând nicio legătură administrativă cu penitenciarul unde funcționează, având rolul de supraveghere și control privind asigurarea legalității în executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate. Cu privire la faptul că asistența juridică nu este obligatorie în astfel de proceduri, instanța opinează că nu este încălcat dreptul la apărare al persoanei private de libertate, aceasta având posibilitatea de a angaja un apărător ales dacă se consideră că este necesar și, de asemenea, instanța de judecată, analizând fiecare caz, în concret, dacă apreciază că deținutul nu își poate efectua o apărare adecvată și efectivă, are obligația de a desemna un apărător din oficiu. În ceea ce privește egalitatea de arme, instanța apreciază că judecarea cauzei în conformitate cu dispozițiile art. 56 din Legea nr. 254/2013, în lipsa petentului, nu încalcă acest principiu de drept, atât petentul, cât și penitenciarul putând depune memoriile scrise, prezența petentului în fața instanței nefiind interzisă, ci lăsată la aprecierea judecătorului, în funcție de obiectul și elementele dosarului, iar,

în situația în care penitenciarul este reprezentat în ședința de judecată, nimic nu ar împiedica judecătorul cauzei să dispună ca petentul să fie adus în sala de judecată pentru asigurarea egalității de arme. Cât privește participarea reprezentantului Ministerului Public, arată că acesta asigură întocmai respectarea dispozițiilor legale aplicabile într-o anumită cauză, a legalității sentințelor pronunțate și apărarea intereselor legale ale părților. În prezenta speță arată că, la solicitarea petentului de a studia dosarul cauzei, instanța a dispus de fiecare dată aducerea petentului la serviciul de registratură al instanței, stabilind o dată anterior ședinței de judecată, sens în care s-a emis o adresă către Penitenciarul Arad, contestatorul-condamnat având astfel posibilitatea de a depune concluzii scrise, cunoscând toate elementele dosarului.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Prin dispoziitivul încheierii de sesizare din Dosarul nr. 416D/2015, Curtea a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (16), în ceea ce privește sintagma „doar la solicitarea instanței, în acest caz”, și alin. (17), cât privește sintagma „nu”, și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013. Analizând însă criticile autorului excepției, rezultă că acestea vizează dispozițiile art. 39 alin. (16) și alin. (17), în ansamblu, și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013. Așa încât, având în vedere și obiectul excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 406D/2015, obiect al controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (16) și (17) și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 39 alin. (16) și (17): „(16) *Persoana condamnată este adusă la judecată doar la solicitarea instanței, în acest caz fiind audiată.*

(17) *Asistența juridică nu este obligatorie. În cazul în care procurorul și reprezentantul administrației penitenciarului participă la judecată, aceștia pun concluzii.*”;

— Art. 56 alin. (12): „Dispozițiile art. 39 alin. (14)—(19) se aplică în mod corespunzător.”

Dispozițiile art. 39 alin. (14)—(19), la care se face trimitere, au următorul conținut:

„(14) *Contestația se judecă, în ședință publică, cu citarea persoanei condamnate și a administrației penitenciarului.*

(15) *Persoana condamnată și administrația penitenciarului pot depune memoriile și concluzii scrise.*

(16) *Persoana condamnată este adusă la judecată doar la solicitarea instanței, în acest caz fiind audiată.*

(17) *Asistența juridică nu este obligatorie. În cazul în care procurorul și reprezentantul administrației penitenciarului participă la judecată, aceștia pun concluzii.*

(18) *Instanța se pronunță prin sentință definitivă, în ședință publică.*

(19) *Sentința se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului.*”

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiilor art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului, art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 39 și cele ale art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal se circumscriu celei de-a patra faze a procesului penal, și anume fazei de executare. Art. 39 din lege reglementează atât cu privire la stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, la plângerea depusă de persoana condamnată la judecătorul de supraveghere a privării de libertate împotriva deciziei comisiei pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, cât și cu privire la contestația formulată de persoana condamnată sau de administrația penitenciarului, pe rolul judecătoriei în a cărei circumscripție se află penitenciarul, împotriva încheierii prin care judecătorul de supraveghere a privării de libertate a soluționat plângerea, iar art. 56 din aceeași lege normează atât cu privire la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, la plângerea ce poate fi formulată de către acestea împotriva măsurilor privative la exercitarea drepturilor reglementate prin Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, cât și cu privire la contestația ce se poate formula împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate prin care a fost soluționată plângerea.

19. Prin urmare, cadrul general prevăzut de art. 39 și art. 56 din Legea nr. 254/2013 reglementează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit existența vinovăției în materie penală, astfel încât Curtea reține că aceasta nu este supusă regulilor de procedură care guvernează faza de judecată a procesului penal, având în vedere că situația juridică a persoanei condamnate nu este identică cu cea a inculpatului. Într-un sens similar s-a pronunțat Curtea în jurisprudența sa referitoare la Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, abrogată prin Legea nr. 254/2013, de exemplu, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, și prin Decizia nr. 486 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 24 ianuarie 2014. Așa încât Curtea constată că, în considerarea diferenței mai sus arătate, legiuitorul poate reglementa, în materia executării pedepselor, o procedură specială de soluționare a căilor de atac referitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate, stabilite prin Legea nr. 254/2013, procedură care să nu mai implice în mod necesar prezența persoanei condamnate, fără ca în acest mod să fie încălcate dispozițiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

20. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că garanțiile consacrate în materie penală de prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale — egalitatea de arme, dreptul la apărare, contradictorialitatea — nu sunt aplicabile procedurilor privind executarea pedepselor. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia din 7 mai 1990 — *Aldrian împotriva Austriei*, Cererea nr. 16.236/90, Decizia din 22 februarie 1995 — *A.B. împotriva Elveției*, Cererea nr. 20.872/92, Decizia din 13 mai 2003 — *Montcornet de Caumont împotriva Franței*, Cererea nr. 59.290/00, Decizia din 23 septembrie 2004 — *Pilla împotriva Italiei*, Cererea nr. 64.088/00, Decizia din 27 iunie 2006 — *Szabo împotriva Suediei*, Cererea nr. 28.578/03, și Decizia din 23 octombrie 2012 — *Ciok împotriva Poloniei*, Cererea nr. 498/10, paragraful 33.

21. Totodată, Curtea reține că, în procedura de soluționare a plângerii împotriva măsurilor privative la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, potrivit art. 56 alin. (3) din lege, persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, alin. (4) al aceluiași articol stabilind că, în cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana în cauză, audiere care va avea loc prin videoconferință, sau poate solicita ascultarea acesteia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere, care înaintea declarația luată. Totodată, în procedura de soluționare a contestației formulate împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, pronunțată în soluționarea plângerii, persoana condamnată are posibilitatea de a-și formula apărările prin intermediul memoriilor și concluziilor scrise, în temeiul art. 39 alin. (15) din lege, indiferent dacă este adusă sau nu la judecată.

22. Cât privește faptul că asistența juridică nu este obligatorie în procedura de soluționare a contestației, prin Decizia nr. 368 din 14 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 8 iulie 2015, și prin Decizia nr. 598 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, Curtea a reamintit cele statuate în jurisprudența sa anterioară, respectiv faptul că dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind reglementat de legiuitor, care stabilește și cazurile în care consideră că este necesar. Așadar, Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu și pe cel la asistență juridică obligatorie. Curtea a reținut, prin aceeași jurisprudență, că stabilirea cazurilor în care asistența juridică este obligatorie constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care, conform art. 126 din Constituție, are deplină libertate de a reglementa (în acest sens sunt Decizia nr. 1.202 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 19 octombrie 2009, și Decizia nr. 365 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 12 august 2005). Curtea a arătat totodată că împrejurarea că o persoană este privată de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie (a se vedea Decizia nr. 486 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 24 ianuarie 2014).

23. Autorul excepției a indicat, ca temei constituțional al sesizării, și dispozițiile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție. Examinând această susținere, Curtea constată că, în raport cu motivele invocate în sprijinul excepției de neconstituționalitate, textele indicate nu sunt relevante, neavând nicio concludență pentru soluționarea acesteia.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Rădulescu în Dosarul nr. 11.755/236/2014 al Judecătoriei Giurgiu — Secția penală și de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 653/55/2015 al Judecătoriei Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 39 alin. (16) și alin. (17) și ale art. 56 alin. (12) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Giurgiu — Secția penală, Judecătoriei Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 16 iulie 2015

privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor de sindicat Rodica Daniela Orășanu și alții, în Dosarul nr. 1.390/113/2014 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 382D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 383—386D/2015, nr. 459—463D/2015, nr. 617—623D/2015 și nr. 646D/2015, ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor de sindicat Camelia Costache și alții, Dănuț Alexandru și alții, Daniela Aramă și alții, Neti Spătărescu și alții, Ioana Arici și alții,

Ionica Gheorghită și alții, Georgiana Olimpia Mocanu și alții, Carmen Elena Gușatu și alții, Virginia Carmen Constantin și alții, Aneta Alexandrescu și alții, Georgian Sergiu Tilihoi și alții, Luminița Elena Buzea și alții, Olguța Iulia Vuțino și alții, Silvia Chirilă și alții, Mioara Mândroiu și alții, Cristina Băceanu și alții și Ghiță Nedelcu și alții, în dosarele nr. 1.160/113/2014, nr. 1.635/113/2014, nr. 1.351/113/2014, nr. 1.452/113/2014, nr. 1.636/113/2014, nr. 958/113/2014, nr. 1.773/113/2014, nr. 1.585/113/2014, nr. 1.725/113/2014, nr. 943/113/2014, nr. 1.080/113/2014, nr. 957/113/2014, nr. 1.310/113/2014, nr. 1.718/113/2014, nr. 1.393/113/2014, nr. 1.449/113/2014 și nr. 1.556/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă că în toate dosarele Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor de sindicat, a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției.

6. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 383—386D/2015, nr. 459—463D/2015, nr. 617—623D/2015 și nr. 646D/2015 la Dosarul nr. 382D/2015.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

8. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 383—386D/2015, nr. 459—463D/2015, nr. 617—623D/2015 și nr. 646D/2015 la Dosarul nr. 382D/2015, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

arătând că autoritatea legiuitoare este liberă să elaboreze măsurile de politică legislativă în domeniu, în acest sens fiind cele reținute prin deciziile nr. 213 din 31 martie 2015 și nr. 286 din 23 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin încheierile din 19 februarie 2015, 3 martie 2015 și din 10 martie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.390/113/2014, nr. 1.160/113/2014, nr. 1.635/113/2014, nr. 1.351/113/2014, nr. 1.452/113/2014, nr. 1.636/113/2014, nr. 958/113/2014, nr. 1.773/113/2014, nr. 1.585/113/2014, nr. 1.725/113/2014, nr. 943/113/2014, nr. 1.080/113/2014, nr. 957/113/2014, nr. 1.310/113/2014, nr. 1.718/113/2014, nr. 1.393/113/2014, nr. 1.449/113/2014 și nr. 1.556/113/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor de sindicat Rodica Daniela Orășanu și alții, Camelia Costache și alții, Dănuț Alexandru și alții, Daniela Aramă și alții, Neti Spătărescu și alții, Ioana Arici și alții, Ionica Gheorghită și alții, Georgiana Olimpia Mocanu și alții, Carmen Elena Gușatu și alții, Virginia Carmen Constantin și alții, Aneta Alexandrescu și alții, Georgian Sergiu Tilihoi și alții, Luminița Elena Buzea și alții, Olgața Iulia Vuțino și alții, Silvia Chirilă și alții, Mioara Mândroiu și alții, Cristina Băceanu și alții și Ghiță Nedelcu și alții, în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect acordarea de drepturi bănești.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile Legii nr. 63/2011 contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011. Astfel, prin Legea nr. 63/2011 salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit acestei decizii, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei. Conform considerentelor deciziei menționate și celor ale deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

12. Autorii arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a readus valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor, de 25%. În acest sens susțin că, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, Guvernul avea obligația să respecte prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011, prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008. În concluzie, autorii excepției susțin că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece aceste dispoziții „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare rezultatul înmulțirii acestora”.

13. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că prevederile legale criticate sunt

constituționale, apreciind că este dreptul legiuitorului să adopte măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării, în concordanță cu condițiile economico-sociale existente, iar adoptarea legii prin angajarea răspunderii este în conformitate cu prevederile Legii fundamentale, și raportarea la jurisprudența anterioară a Curții nu este relevantă de vreme ce Legea nr. 63/2011 este adoptată de Parlament, care este unica autoritate legiuitoare a țării.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, cu modificările ulterioare.

18. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,000 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

20. Astfel, autorii excepției critică reglementarea salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, cu privire la care Curtea reține că s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitatea acesteia și făcând referire, în ceea ce privește încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, la jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. De asemenea, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în ceea ce privește sumele care urmează a fi plătite angajaților din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

21. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat (a se vedea paragraful 15 din Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014).

22. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ (a se vedea paragraful 16 din Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014).

23. Cu privire la principiul constituțional al art. 1 alin. (5), Curtea a observat că acesta impune existența unei legislații predictibile, unitare, coerente, limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit cuantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În același sens sunt

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, și Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011).

24. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea observă că argumentele rezultate din aceasta și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare (a se vedea în acest sens paragraful 25 din Decizia nr. 213 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 mai 2015).

25. În final, Curtea reține că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate (a se vedea în acest sens paragraful 27 din Decizia nr. 213 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 mai 2015).

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele care au fundamentat-o, reținute în deciziile anterior menționate, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel încât excepția va fi respinsă ca neîntemeiată.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și constată că prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Brăila „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila, în numele și în calitate de reprezentant legal al membrilor de sindicat Rodica Daniela Orășanu și alții, Camelia Costache și alții, Dănuț Alexandru și alții, Daniela Aramă și alții, Neti Spătărescu și alții, Ioana Arici și alții, Ionica Gheorghiu și alții, Georgiana Olimpia Mocanu și alții, Carmen Elena Gușatu și alții, Virginia Carmen Constantin și alții, Aneta Alexandrescu și alții, Georgian Sergiu Tilihoi și alții, Luminița Elena Buzea și alții, Olguța Iulia Vuțino și alții, Silvia Chirilă și alții, Mioara Mândroiu și alții, Cristina Băceanu și alții și Ghiță Nedelcu și alții, în dosarele nr. 1.390/113/2014, nr. 1.160/113/2014, nr. 1.635/113/2014, nr. 1.351/113/2014, nr. 1.452/113/2014, nr. 1.636/113/2014, nr. 958/113/2014, nr. 1.773/113/2014, nr. 1.585/113/2014, nr. 1.725/113/2014, nr. 943/113/2014, nr. 1.080/113/2014, nr. 957/113/2014, nr. 1.310/113/2014, nr. 1.718/113/2014, nr. 1.393/113/2014, nr. 1.449/113/2014 și nr. 1.556/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2014 privind raportarea de date și informații statistice la Banca Națională a României

Având în vedere prevederile art. 49 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 101 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 24 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2014 privind raportarea de date și informații statistice la Banca Națională a României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 și 602 bis din 13 august 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentul titlu stabilește în cap. II—XI obligațiile de raportare la Banca Națională a României a datelor și informațiilor statistice privind:

- bilanțul monetar al instituțiilor financiare monetare;
- ratele dobânzii practicate de instituțiile financiare monetare;
- activele și pasivele bilanțiere ale instituțiilor financiare nebancale;
- activele și pasivele fondurilor de investiții, altele decât fondurile de piață monetară;
- balanța de plăți și poziția investițională internațională;
- operațiuni valutare de capital de natura datoriei private externe pe termen mediu și lung;
- structura în profil teritorial a creditelor și depozitelor clienților nebancați, neguvernamentali;
- emisiunile și deținerile de titluri de valoare;
- activele și pasivele societăților vehicul investițional angajate în tranzacții de securitizare;
- activele și pasivele societăților de asigurare.”

2. La articolul 53, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul unei plăți ordonate prin sistem computerizat (*electronic banking*) a cărei valoare este egală ori mai mare de 50.000 euro sau echivalent la data plății, clienții ordonatori au obligația transmiterii formei electronice a formularului DPE, în maximum 10 zile calendaristice de la efectuarea plății.”

3. La articolul 53, alineatul (5) se abrogă.

4. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Clienții rezidenți ai instituțiilor de credit au obligația să completeze formularul «Declarație de încasare externă (DIE)» pentru orice încasare de la nerezidenți, a cărei valoare este egală ori mai mare de 50.000 euro sau echivalent la data încasării, în cel mult 10 zile calendaristice de la creditarea conturilor lor. Formularul DIE prezentat în anexa nr. V.2 se completează letric în două exemplare, dintre care unul pentru instituția de credit și celălalt pentru client sau într-o formă electronică agreată de client și instituția de credit.”

5. La articolul 65, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — (1) Persoanele juridice și fizice rezidente care au încheiat contracte cu nerezidenți pentru operațiuni valutare de

capital de natura datoriei private externe pe termen mediu și lung au obligația să notifice operațiunile respective prin transmiterea la Banca Națională a României — Direcția statistică a formularului F1 «Notificare la Banca Națională a României», prevăzut în anexa nr. VI.1, și a formularului F2 «Scadențarul tragerilor, al rambursărilor de capital și al plăților de dobândă și comisioane», prevăzut în anexa nr. VI.2, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului. Obligația notificării revine și persoanelor juridice și fizice rezidente care au încheiat contracte cu nerezidenți pentru operațiuni valutare de capital de natura datoriei private externe pe termen de cel mult un an și care au prelungit cu mai mult de un an valabilitatea contractului.”

6. Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) Prevederile prezentului capitol definesc mecanismele de raportare potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.011/2012 al Băncii Centrale Europene din 17 octombrie 2012 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (BCE/2012/24), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 305 din 1 noiembrie 2012 și ale Orientării nr. 7/2013 a Băncii Centrale Europene din 22 martie 2013 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (BCE/2013/7), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 125 din 7 mai 2013, Regulamentului (UE) nr. 730/2015 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2015 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.011/2012 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (BCE/2012/24) (BCE/2015/18), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 116 din 7 mai 2015, mecanismele de raportare în vederea respectării prevederilor Recomandării nr. 22/2012 a Băncii Centrale Europene din 26 septembrie 2012 privind cadrul de referință pentru managementul calității datelor pentru baza de date centralizată a titlurilor de valoare (BCE/2012/22), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C339 din 7 noiembrie 2012, și ale Orientării nr. 21/2012 a Băncii Centrale Europene din 26 septembrie 2012 privind cadrul de referință pentru managementul calității datelor pentru baza de date centralizată a titlurilor de valoare (BCE/2012/21), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 307 din 7 noiembrie 2012, mecanismele de raportare în vederea respectării prevederilor Orientării nr. 23/2011 a Băncii Centrale Europene din 9 decembrie 2011 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul statisticilor externe (BCE/2011/23), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 65 din 3 martie 2012, mecanismele de raportare în vederea respectării prevederilor Orientării

nr. 25/2013 a Băncii Centrale Europene din 30 iulie 2013 de modificare a Orientării BCE/2011/23 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul statisticilor externe (BCE/2013/25), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 247 din 18 septembrie 2013, precum și mecanismele de raportare în vederea respectării prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.374/2014 al Băncii Centrale Europene din 28 noiembrie 2014 privind cerințele de raportare de statistică pentru societățile de asigurare (BCE/2014/50), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 366 din 20 decembrie 2014, denumit în continuare *Regulamentul BCE/2014/50*.

(2) Prezentul capitol se aplică următoarelor categorii de rezidenți: instituții de credit, societăți de servicii de investiții financiare, societăți vehicul investițional, societăți de administrare a investițiilor, societăți de investiții autoadministrate, societăți de asigurare și societăți de administrare ale fondurilor de pensii.”

7. La articolul 76, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de credit care desfășoară activitate de custodie și administrare de instrumente financiare raportează Băncii Naționale a României — Direcția statistică, în numele clienților, cu excepția clienților rezidenți fonduri de piață monetară, fonduri de investiții, instituții de credit, societăți de servicii de investiții financiare, societăți vehicul investițional, societăți de asigurare și fonduri de pensii administrate privat și fonduri de pensii facultative, date statistice privind:

a) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin cod ISIN, la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.1;

b) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin cod de referință al titlului de valoare (lipsă cod ISIN), la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.5.”

8. La articolul 76, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Societățile de servicii de investiții financiare care desfășoară activitate de custodie și administrare de instrumente financiare raportează Băncii Naționale a României — Direcția statistică, în numele clienților, cu excepția clienților rezidenți instituții de credit, societăți vehicul investițional, societăți de servicii de investiții financiare, fonduri de piață monetară și fonduri de investiții, societăți de asigurare și fonduri de pensii administrate privat și fonduri de pensii facultative, date statistice privind:

a) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin cod ISIN, la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.1;

b) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin codul de referință al titlului de valoare (lipsă cod ISIN), la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.5.”

9. La articolul 76, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alineatele (7)—(9), cu următorul cuprins:

„(7) Societățile de asigurare raportează Băncii Naționale a României — Direcția statistică, în nume propriu, date statistice privind:

a) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin cod ISIN, la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.1;

b) Situația dividendelor și cupoanelor încasate de la începutul anului calendaristic până la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.2;

c) Situația emisiunilor de acțiuni/unități de fond identificabile prin cod ISIN listate pe piețele externe de capital, la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.3;

d) Situația emisiunilor de titluri de natura datoriei efectuate pe piețele externe de capital, la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.4;

e) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin codul de referință al titlului de valoare (lipsă cod ISIN), la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.5.

(8) Societățile de administrare a fondurilor de pensii administrate privat și a fondurilor de pensii facultative raportează Băncii Naționale a României — Direcția statistică date statistice referitoare la fondurile de pensii administrate privat și la fondurile de pensii facultative pe care le administrează, privind:

a) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin cod ISIN, la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.1;

b) Situația dividendelor și cupoanelor încasate de la începutul anului calendaristic până la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.2;

c) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin codul de referință al titlului de valoare (lipsă cod ISIN), la sfârșitul lunii de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.5.

(9) Societățile de asigurare raportează anual Băncii Naționale a României — Direcția statistică date statistice referitoare la sucursalele lor care funcționează în străinătate, privind:

a) Situația deținerilor de titluri de valoare identificabile prin cod ISIN ale sucursalelor societăților de asigurare care funcționează în străinătate, la 31 decembrie anul de referință, conform structurii de date prezentate în anexa nr. VIII.1 A.”

10. La articolul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. — (1) Entitățile raportoare enumerate la art. 76 au obligația să retransmită datele statistice în cazul în care au loc revizuirii ale datelor, reclasificări sau se constată erori în datele transmise anterior. Retransmisile vor fi însoțite de note explicative.”

11. La articolul 78, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Datele statistice raportate Băncii Naționale a României, menționate la art. 76 alin. (1)—(8), se referă la activitatea tuturor unităților operative de pe teritoriul național și se transmit lunar, în format electronic, până cel mai târziu în data de 15 a lunii următoare celei de referință. Informațiile statistice menționate la art. 76 alin. (9) se referă la activitatea sucursalelor societăților de asigurare, operative în străinătate, și se transmit anual la Banca Națională a României, în format electronic, până cel mai târziu la data de 15 ianuarie anul următor celui de referință.”

12. La articolul 78, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care data-limită până la care se transmite raportarea este o zi nebanară, raportarea se transmite cel mai târziu în ultima zi banară anterioară acesteia.

(5) Societățile de asigurare și societățile de administrare a fondurilor de pensii administrate privat și a fondurilor de pensii facultative rezidente vor efectua prima raportare de date statistice la Banca Națională a României conform art. 76 alin. (7) și (8) în perioada 1—15 februarie 2016, având ca lună de referință ianuarie 2016.”

13. La titlul I, după capitolul X se introduce un nou capitol, capitolul XI, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL XI

Statistici privind activele și pasivele societăților de asigurare

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 92¹. — Prevederile prezentului capitol definesc mecanismele de raportare potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.374/2014 al Băncii Centrale Europene din 28 noiembrie 2014 privind cerințele de raportare de statistică pentru societățile de asigurare (BCE/2014/50), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L366 din 20.12.2014, denumit în continuare *Regulamentul BCE/2014/50*, și se aplică societăților de asigurare persoane juridice române, sucursalelor din România ale societăților de asigurare din Spațiul Economic European și sucursalelor din România ale societăților de asigurare din state terțe.

Art. 92². — (1) În sensul prezentului regulament, *societate de asigurare* (subsectorul S.128 «Societăți de asigurare» din SEC 2010) înseamnă o societate sau o cvasisocietate financiară a cărei funcție principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară rezultate din mutualizarea riscurilor, în principal sub formă de asigurări directe sau reasigurări.

(2) Categoria societăți de asigurare cuprinde:

a) o societate sau o cvasisocietate financiară care furnizează servicii de asigurare de viață, unde deținătorul poliței efectuează plăți regulate sau unice către un asigurător și primește în schimb din partea asigurătorului garanția că acesta îi va plăti o sumă convenită sau o rentă, la o anumită dată sau mai devreme;

b) o societate sau o cvasisocietate financiară care furnizează servicii de asigurare generală pentru acoperirea riscurilor din categoria riscurilor de accident, de boală, de incendiu și de nerambursare a unui credit;

c) o societate sau o cvasisocietate financiară care furnizează servicii de reasigurare, unde asigurarea este cumpărată de asigurător pentru a se proteja pe sine față de un număr neașteptat de mare de indemnizații sau față de indemnizații excepțional de mari de plătit.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții specifice

Art. 92³. — (1) Contrapărțile rezidente și cele nerezidente din statele membre ale Uniunii Europene ale societăților de asigurare se clasifică pe sectoare instituționale definite la art. 4.

(2) Standardele privind clasificarea sectoarelor instituționale sunt definite în Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (SEC 2010).

Art. 92⁴. — (1) Activele societăților de asigurare se clasifică în următoarele categorii, definite la art. 6: *numerar; depozite overnight; depozite la termen; alte depozite; titluri de natura datoriei deținute; credite; acțiuni cotate; acțiuni necotate; alte participatii; acțiuni/unități de fond ale fondurilor de piață monetară; acțiuni/unități de fond ale fondurilor de investiții, altele decât fondurile de piață monetară; provizioane pentru executarea garanțiilor standardizate; instrumente financiare derivate; opțiuni pe acțiuni ale angajaților; credite comerciale și avansuri acordate; alte sume de primit, exclusiv credite comerciale și avansuri; alte active.*

(2) În plus față de activele enumerate la alin. (1), specifice activității societăților de asigurare sunt și următoarele categorii:

a) *împrumuturi, din care garanții ale depozitelor în legătură cu activitatea de reasigurare*; garantarea depozitelor în legătură cu activitatea de reasigurare reprezintă depozitele plasate de societățile de reasigurare drept garanții pentru societățile de

asigurare care acționează drept societăți cedente în operațiunile de reasigurare;

b) *provizioane tehnice de asigurări generale* reprezintă creanțele financiare ale societăților de asigurare față de societățile de reasigurare bazate pe polițe de reasigurare generală și de viață;

c) *active nefinanciare* reprezintă active corporale și necorporale, altele decât activele financiare; această categorie include locuințe, alte clădiri și construcții civile, mașini și echipamente, obiecte de valoare și produse de proprietate intelectuală precum software pentru computere și baze de date.

Art. 92⁵. — (1) Pasivele societăților de asigurare se clasifică în următoarele categorii, definite la art. 7: *titluri de natura datoriei emise; capitaluri proprii; acțiuni cotate; acțiuni necotate; provizioane pentru executarea garanțiilor standardizate; instrumente financiare derivate; opțiuni pe acțiuni ale angajaților; credite comerciale și avansuri primite; alte sume de plătit, exclusiv credite comerciale și avansuri; alte pasive*, precum și categoria *credite primite*, definite ca sume datorate de societatea de asigurare creditorilor (altele decât cele aferente titlurilor de natura datoriei emise).

(2) În plus față de pasivele enumerate la alin. (1), specifice activității societăților de asigurare sunt și următoarele categorii:

a) *împrumuturi, din care garanții ale depozitelor în legătură cu activitatea de reasigurare*; garantarea depozitelor în legătură cu activitatea de reasigurare reprezintă depozitele primite de societățile cedente drept garanții de la societățile de reasigurare;

b) *provizioane tehnice de asigurări generale* reprezintă nivelul de capital deținut de societatea de asigurare pentru a putea onora viitoarele indemnizații de asigurare ale deținătorilor polițelor lor de asigurare generală; provizioanele tehnice de asigurări generale sunt împărțite pe următoarele sectoare de activitate specifice societăților de asigurare:

b1) *asigurări privind cheltuielile medicale* reprezintă obligațiile de asigurare privind cheltuieli medicale, atunci când activitatea de bază nu este desfășurată pe o bază tehnică similară celei a asigurării de viață, altele decât obligațiile incluse în sectorul de activitate definit la lit. b3);

b2) *asigurări pentru protecția veniturilor* reprezintă obligațiile de asigurare pentru protecția veniturilor, atunci când activitatea de bază nu este desfășurată pe o bază tehnică similară celei a asigurării de viață, altele decât obligațiile incluse în sectorul de activitate definit la lit. b3);

b3) *asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale* reprezintă obligații de asigurare de sănătate legate de vătămări și accidente de muncă și boli profesionale, atunci când activitatea de bază nu este desfășurată pe o bază tehnică similară celei a asigurării de viață;

b4) *asigurări privind răspunderea civilă pentru autovehicule* reprezintă obligații de asigurare care acoperă toate tipurile de răspundere în cazul utilizării de autovehicule care funcționează pe uscat (inclusiv răspunderea transportatorului);

b5) *asigurări privind alte motoare* reprezintă obligații de asigurare care acoperă toate tipurile de daune sau pierderea vehiculelor de uscat (inclusiv stocul de rulare pe calea ferată);

b6) *asigurări maritime, aeriene și de transport* reprezintă obligații de asigurare care acoperă toate tipurile de daune sau pierderea pe mare, lac, râu sau canal a unei nave sau aeronave și daunele sau pierderea unor bunuri în tranzit sau a unor bagaje indiferent de forma de transport; obligații de asigurare care acoperă răspunderea generată de utilizarea unor aeronave nave sau bărci pe mare, lac, râu sau canal (inclusiv răspunderea transportatorului);

b7) *asigurări împotriva incendiului și a altor deteriorări ale proprietății* reprezintă obligații de asigurare care acoperă toate tipurile de daune sau pierderea proprietății, altele decât cele incluse la lit. b5) și b6), din cauza unui incendiu, a unei explozii,

a forțelor naturii, inclusiv furtuni, grindină, îngheț, energie nucleară, alunecări de teren și orice alt eveniment precum furtul;

b8) *asigurări de răspundere civilă generală* reprezintă obligații de asigurare care acoperă toate tipurile de răspundere, altele decât cele incluse la lit. b4) și b6);

b9) *asigurarea creditelor și a garanțiilor* reprezintă obligații de asigurare care acoperă insolvența, creditele de export, creditele în rate, ipotecile, creditul agricol și asigurarea directă și indirectă a garanțiilor;

b10) *asigurarea privind cheltuielile juridice* reprezintă obligații de asigurare care acoperă cheltuielile juridice și cheltuielile de judecată;

b11) *asigurări de asistență* reprezintă obligații de asigurare care acoperă asistența acordată persoanelor care se confruntă cu dificultăți în timpul unei călătorii, atunci când sunt departe de casă sau de reședința obișnuită;

b12) *asigurări de diverse pierderi financiare* reprezintă obligații de asigurare care acoperă riscul de șomaj, venituri insuficiente, condiții meteo nefavorabile, pierderea indemnizațiilor, cheltuieli generale continue, cheltuieli de tranzacționare neprevăzute, pierderea valorii de piață, pierderea chiriei sau a venitului, cheltuieli de tranzacționare indirecte altele decât cele sus-menționate, alte pierderi financiare (fără legătură cu tranzacționarea), precum și orice alt risc de asigurare generală neacoperit de cele incluse la sectoarele de activitate de la lit. b1) la lit. b11);

b13) *reasigurare* reprezintă obligațiile de reasigurare ale societăților de asigurare;

c) *provizioane tehnice de asigurări de viață legate de unități* reprezintă nivelul de capital deținut de societatea de asigurare pentru a putea onora viitoarele indemnizații de asigurare ale deținătorilor polițelor lor de asigurare de viață legate de unități; viitoarele indemnizații ale unui deținător de poliță de asigurare în cadrul unui contract de asigurare de viață legată de unitate depind de performanța grupului de active în care sunt investite fondurile deținătorului de poliță;

d) *provizioane tehnice de asigurări de viață nelegate de unități* reprezintă nivelul de capital deținut de societatea de asigurare pentru a putea onora viitoarele indemnizații de asigurare ale deținătorilor polițelor lor de asigurare de viață nelegate de unități; viitoarele indemnizații ale unui deținător de poliță de asigurare în cadrul unui contract de asigurare de viață nelegată de unitate nu depind de evoluția vreunui grup de active;

e) *drepturi de pensie, din care sisteme de cotizații predefinite* reprezintă nivelul de capital deținut de societatea de asigurare pentru a putea onora viitoarele indemnizații de asigurare ale deținătorilor polițelor lor de asigurare din sistemele sale de cotizații predefinite; într-un sistem cu contribuții definite, prestațiile plătite depind de performanța activelor achiziționate; pasivul unui sistem cu contribuții definite este egal cu valoarea de piață curentă a activelor fondului;

f) *drepturi de pensie, din care sisteme de prestații predefinite* reprezintă nivelul de capital deținut de societatea de asigurare pentru a putea onora viitoarele indemnizații de asigurare ale deținătorilor polițelor de asigurare din sistemul său de prestații predefinite; într-un sistem de pensii cu prestații predefinite, nivelul prestațiilor de pensii promise angajaților contribuabili este stabilit printr-o formulă convenită în prealabil; pasivul unui sistem de acest tip este egal cu valoarea actualizată a prestațiilor promise;

g) *drepturi de pensie, din care sisteme hibride* reprezintă nivelul de capital deținut de societatea de asigurare pentru a putea onora viitoarele indemnizații de asigurare care combină elemente ale sistemelor de cotizații predefinite și de prestații predefinite.

Art. 92⁶. — În sensul prezentului regulament, societățile de asigurare trebuie să asigure informații și cu privire la prime, contribuții, indemnizații, venituri și comisioane, după cum urmează:

a) *Primele emise* reprezintă prime emise brute, care cuprind toate sumele datorate în trimestrul de referință conform contractelor de asigurare, indiferent dacă aceste sume au legătură total sau parțial cu o perioadă ulterioară.

b) *Primele încasate* reprezintă sumele efectiv încasate de societatea de asigurare în trimestrul de referință, indiferent dacă aceste sume sunt aferente trimestrului de referință sau altor perioade.

c) *Contribuțiile de încasat pentru drepturi de pensie* reprezintă sumele datorate în trimestrul de referință conform contractelor privind drepturi de pensie, indiferent dacă aceste sume sunt aferente trimestrului de referință sau altor perioade.

d) *Contribuțiile încasate pentru drepturi de pensie* reprezintă sumele efectiv încasate de societatea de asigurare în trimestrul de referință, indiferent dacă acestea sunt aferente trimestrului de referință sau altor perioade.

e) *Indemnizații de plătit* reprezintă sumele plătite conform contractelor de asigurare și contractelor privind drepturi de pensie aferente trimestrului de referință plus provizioane pentru indemnizații aferente trimestrului respectiv, minus provizioanele pentru indemnizațiile aferente perioadelor precedente.

f) *Indemnizațiile plătite* reprezintă sumele efectiv plătite de societatea de asigurare în trimestrul de referință, indiferent dacă acestea sunt aferente trimestrului de referință sau altor perioade.

g) *Veniturile din provizioanele tehnice pentru asigurări și drepturi de pensie* reprezintă veniturile realizate de societatea de asigurare în trimestrul de referință din investirea sumelor reprezentând provizioane tehnice pentru asigurări și drepturi de pensie.

h) *Comisioanele* reprezintă sumele plătite sau încasate de societatea de asigurare pentru comercializarea produselor specifice activității de asigurare.

Art. 92⁷. — Clasificarea activelor și pasivelor societăților de asigurare pe categoriile de instrumente specificate la art. 92⁴ și, respectiv, art. 92⁵ se face cu respectarea următoarelor reguli:

a) activele și pasivele, ajustările din reevaluare, provizioanele tehnice de asigurări generale pe sector de activitate și ajustările din reevaluare pentru provizioanele tehnice de asigurări generale ale societăților de asigurare se înregistrează, în moneda în care sunt denumite, în anexele nr. XIV.1—XIV.4;

b) categoriile de activ depozite overnight, depozite la termen și alte depozite se înregistrează atât la valoarea justă, conform reglementărilor contabile aplicabile, cât și la valoarea nominală și se detaliază pe benzi de scadență, conform anexei nr. XIV.6;

c) la categoria de activ credite la valoare justă se înregistrează creditele acordate, creanțele curente și restante aferente creditelor acordate și creanțele atașate aferente, existente în sold la data pentru care se întocmește raportarea;

d) la categoria de activ credite la valoare nominală se înregistrează doar principalul creditelor acordate, existente în sold la data pentru care se întocmește raportarea;

e) la categoria de pasiv credite primite se înregistrează creditele primite și datorile atașate aferente, existente în sold la data pentru care se întocmește raportarea;

f) pentru anumite categorii de instrumente sunt necesare defalcări în funcție de scadență; acestea se referă la:

f1) scadența inițială, care reprezintă durata determinată de viață a unui instrument financiar și înainte de care acesta nu poate fi rambursat (de exemplu, titlurile de natura datoriei) sau înainte de care poate fi rambursat numai în condițiile plății anumitor penalități (de exemplu, anumite tipuri de depozite);

f2) scadența reziduală reprezintă perioada rămasă până la scadență, și anume durata de viață rămasă a unui instrument financiar la sfârșitul perioadei de raportare, înainte de care acesta nu poate fi rambursat (de exemplu, titlurile de natura datoriei) sau înainte de care poate fi rambursat numai în condițiile plății anumitor penalități (de exemplu, anumite tipuri de depozite);

g) la categoria de activ titluri de natura datoriei deținute după scadența inițială fiecare titlu se clasifică pe o singură bandă de scadență, în funcție de durata inițială pentru care a fost emis; odată clasificat într-o bandă de scadență, titlul rămâne pe acea bandă până la rambursarea integrală a acestuia; aceeași abordare se aplică și în cazul celorlalte elemente de activ și de pasiv care se detaliază pe benzi de scadență;

h) cheltuielile înregistrate în avans, cum ar fi plăți în avans pentru un abonament, serviciu, comisoane plătite în avans, avansuri acordate pentru imobilizări proprii și alte asemenea se înregistrează în categoria de activ credite comerciale și avansuri acordate;

i) diferențele de curs valutar se înregistrează la categoriile de activ/pasiv alte sume de primit, exclusiv credite comerciale și avansuri respectiv alte sume de plătit, exclusiv credite comerciale și avansuri;

j) amortizarea mijloacelor fixe se înregistrează la categoria de pasiv alte pasive;

k) activele și pasivele bilanțiere care nu se pot încadra în anexa nr. XIV.1 în unul dintre codurile de activ (de la A1 la A27) sau pasiv (de la P1 la P20), se încadrează la codul A28 alte active, respectiv P21 alte pasive.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligații de raportare

Art. 92⁸. — (1) Societățile de asigurare au obligația să raporteze Băncii Naționale a României — Direcția statistică date statistice, astfel:

a) situația activelor și pasivelor existente în sold, trimestrial, conform structurii prezentate în anexa nr. XIV.1;

b) ajustări din reevaluare, trimestrial, conform structurii prezentate în anexa nr. XIV.2;

c) provizioane tehnice de asigurări generale, trimestrial, conform structurii prezentate în anexa nr. XIV.3;

d) ajustări din reevaluare pentru provizioanele tehnice de asigurări generale, trimestrial, conform structurii prezentate în anexa nr. XIV.4;

e) prime, contribuții, indemnizații, venituri și comisoane, trimestrial, conform structurii prezentate în anexa nr. XIV.5.

(2) Situația activelor și pasivelor existente în sold, conform structurii prezentate în anexa nr. XIV.1, cuprinde date privind toate elementele bilanțiere de activ și de pasiv la valoarea brută, existente în sold la sfârșitul trimestrului pentru care se întocmește raportarea, clasificate conform categoriilor prezentate la art. 92⁴ și 92⁵; valorile acestor elemente includ creanțele atașate (aferele elementelor de activ) și respectiv datoriile atașate (aferele elementelor de pasiv), pentru categoriile de titluri de natura datoriei deținute/emise și pentru celelalte categorii care trebuie raportate la valoare justă.

(3) Elementele bilanțiere de activ și de pasiv clasificate conform art. 92⁴ și respectiv art. 92⁵ se înscriu în coloana A din anexa nr. XIV.1, astfel încât codul scadenței, codul de țară al contrapărții, codul sectorului instituțional al contrapărții (în cazul rezidenților din țările membre ale Uniunii Europene) și codul monedei în care sunt denumite să formeze o combinație unică;

(4) Fiecare element bilanțier de activ și de pasiv înscris în coloana A din anexa nr. XIV.1 are același cod de rând (înscris în coloana 0) pentru toate combinațiile cod scadență — cod țară — cod sector instituțional — cod monedă; astfel, un cod de rând

înscris în coloana 0 poate apărea în structura de date de mai multe ori, în funcție de numărul de combinații cod scadență — cod țară — cod sector instituțional — cod monedă aferent elementului bilanțier respectiv.

(5) Cod sector instituțional al contrapărții are semnificația prevăzută în tabelul nr. 3 Codurile atribuite coloanei Cod sector instituțional din anexa nr. XIV.6.

(6) Contrapărțile societăților de asigurare care sunt nerezidente din state terțe nu sunt clasificate pe sectoare instituționale; pentru acestea, coloana Cod sector instituțional nu se completează.

(7) Ajustările din reevaluare reflectă fluctuațiile în evaluarea activelor și pasivelor rezultate din variațiile prețurilor la care activele/pasivele sunt înregistrate sau tranzacționate ori din variațiile cursurilor de schimb care afectează valorile exprimate în euro ale activelor și pasivelor exprimate într-o altă monedă. Reevaluarea prețului include variațiile care au loc în timp în valoarea stocurilor de sfârșit de perioadă din cauza variațiilor valorii de referință la care acele stocuri sunt înregistrate, adică pierderile/câștigurile înregistrate. Mișcările cursurilor de schimb față de moneda euro care au loc între datele de raportare de la sfârșitul perioadei generează și variații în valoarea în alte monede a activelor/pasivelor, atunci când acestea sunt exprimate în euro.

(8) Societățile de asigurare cu personalitate juridică rezidente pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene trebuie de asemenea să furnizeze anual date cu privire la prime, indemnizații și comisoane, în conformitate cu anexa nr. XIV.5, indicând activitatea desfășurată pe plan național și prin intermediul sucursalelor din străinătate, defalcate pe țări.

(9) Prima raportare trimestrială începe cu datele aferente ultimului trimestru din 2015.

(10) Datele prevăzute la alin. (1) lit. a)–e) se transmit la Banca Națională a României — Direcția statistică în format electronic, după cum urmează:

a) pentru ultimul trimestru al anului 2015 și trimestrele anului 2016, în cel mult 56 de zile calendaristice de la sfârșitul trimestrului pentru care se realizează raportarea;

b) pentru trimestrele anului 2017, în cel mult 49 de zile calendaristice de la sfârșitul trimestrului pentru care se realizează raportarea;

c) pentru trimestrele anului 2018, în cel mult 42 de zile calendaristice de la sfârșitul trimestrului pentru care se realizează raportarea;

d) începând cu anul 2019, în cel mult 35 de zile calendaristice de la sfârșitul trimestrului pentru care se realizează raportarea.

(11) Datele se transmit în formatul electronic comunicat de Banca Națională a României.

(12) Datele raportate conform prevederilor prezentului articol au la bază informațiile din evidența contabilă a societăților de asigurare.

(13) Datele statistice raportate Băncii Naționale a României, conform prevederilor prezentului articol, se referă la activitatea tuturor societăților de asigurare rezidente pe teritoriul național și societăților de asigurare din Spațiul Economic European care au deschis o sucursală pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire.

(14) În cazul în care data-limită până la care se transmite raportarea este o zi nebanară, raportarea se transmite cel mai târziu în ultima zi banară anterioară acesteia.

(15) Societățile de asigurare au obligația să retransmită datele statistice în cazul în care au loc revizuri ale datelor contabile, reclasificări sau se constată erori în datele transmise anterior. Retransmisiiile vor fi însoțite de note explicative.”

14. La articolul 98, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. — (1) Prezentul titlu stabilește structura, modul, și termenele de raportare a datelor și informațiilor statistice privind plățile, operațiunile cu instrumente de plată și cele cu instrumente financiare, precum și obligațiile ce revin instituțiilor raportoare în legătură cu datele și informațiile furnizate Băncii Naționale a României.”

15. La articolul 98, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), care va avea următorul cuprins:

„(1¹) Prezentul titlu se aplică instituțiilor de credit persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit persoane juridice străine, denumite în continuare *instituții de credit*, instituțiilor de plată persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de plată străine înscrise în Registrul instituțiilor de plată ținut de Banca Națională a României, denumite în continuare *instituții de plată*, instituțiilor emitente de monedă electronică persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor emitente de monedă electronică, denumite în continuare *instituții emitente de monedă electronică*, precum și Trezoreriei Statului, Companiei Naționale «Poșta Română» — S.A., denumită în continuare *Poșta Română*, administratorilor de sisteme de plăți, administratorilor de sisteme de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, administratorilor de scheme de plăți, precum și depozitarilor centrali și contrapărților centrale pentru activitatea lor în legătură cu sistemele de decontare cu instrumente financiare.”

16. La articolul 98, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Indicatorii raportați de instituțiile prevăzute la alin. (1) sunt prezentați în anexele nr. XI.1—XI.3 și XII.1—XII.4.”

17. La articolul 98, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul adoptării monedei euro, pentru indicatorii privind plățile prevăzuți la alin. (2) se raportează și date statistice aferente ultimilor 5 ani anteriori aderării în structura și în conformitate cu metodologia prevăzută de acest regulament.

(4) Datele statistice obținute în alte valute decât moneda de raportare se convertesc utilizându-se ratele de schimb transmise trimestrial/semestrial entităților raportoare de Banca Națională a României.”

18. La articolul 99 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) *administrații publice* — unități instituționale care nu sunt producători pentru piață și a căror producție este destinată consumului individual și colectiv și care sunt finanțate din contribuțiile obligatorii vărsate de unitățile din alte sectoare și unitățile instituționale a căror activitate principală constă în efectuarea de operații de redistribuire a veniturilor și a avuției naționale, astfel cum sunt definite în raport cu sectorul administrațiilor publice;”

19. La articolul 99 alineatul (1), după litera b) se introduc trei noi litere, literele b¹), b²) și b³), cu următorul cuprins:

„b¹) *alte instituții financiare* — toate instituțiile financiare care participă la un sistem de plăți și sunt supravegheate de autoritățile relevante, respectiv banca centrală și/sau autoritatea de supraveghere prudențială, dar care nu se încadrează în definiția instituțiilor de credit;

b²) *alte instituții emitente de monedă electronică* — instituții care emit monedă electronică, altele decât «instituțiile emitente de monedă electronică» și «instituțiile de credit». A se vedea definiția «instituțiilor emitente de monedă electronică» de la lit. o);

b³) *alți participanți direcți* — orice participant direct într-un sistem de plăți, cu excepția instituțiilor de credit și băncilor centrale; această categorie însumează patru subcategorii:

«administrații publice», «organizații de compensare-decontare», «alte instituții financiare» și «alții»;”.

20. La articolul 99 alineatul (1), literele e) și f) se abrogă.**21. La articolul 99 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„g) *bancă centrală* — are sensul stabilit la art. 4 lit. b1);”.

22. La articolul 99 alineatul (1), după litera g) se introduc trei noi litere, literele g¹), g²) și g³), cu următorul cuprins:

„g¹) *beneficiar al plății* — are sensul stabilit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

g²) *card* — un dispozitiv care poate fi utilizat de către deținătorul său pentru a efectua tranzacții sau pentru a retrage numerar. În conformitate cu prevederile din contractul încheiat între deținătorul cardului și emitentul acestuia, cardurile oferă deținătorului lor una sau mai multe dintre următoarele funcții: numerar, debit, debit amânat, credit și monedă electronică; cardurile legate de un cont de monedă electronică sunt incluse la indicatorul «carduri cu funcție de monedă electronică», dar și la alte categorii în mod corespunzător cu funcția oferită de card;

g³) *comerciant* — o entitate autorizată să primească fonduri în schimbul livrării de bunuri și/sau servicii și care a încheiat un acord cu un prestator de servicii de plată în vederea acceptării acestor fonduri;”.

23. La articolul 99 alineatul (1), litera h) se abrogă.**24. La articolul 99 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins:**

„l¹) *fonduri* — are sensul stabilit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;”.

25. La articolul 99 alineatul (1), litera m) se abrogă.**26. La articolul 99 alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, litera n¹), cu următorul cuprins:**

„n¹) *instituție emitentă de carduri* — o instituție financiară care pune carduri de plată la dispoziția deținătorilor de carduri, autorizează tranzacții la terminale POS sau ATM și garantează plata către prestatorul de servicii de acceptare la plată pentru tranzacțiile care sunt în conformitate cu regulile schemei relevante. În cazul schemelor cu trei părți, emitentul de carduri este chiar schema de carduri. În cazul schemelor cu patru părți, următoarele entități pot fi instituții emitente de carduri:

(i) o instituție de credit;

(ii) o întreprindere care este membră a unei scheme de carduri și are o relație contractuală cu un deținător de carduri care are ca scop furnizarea și utilizarea unui card al acelei scheme de carduri.”

27. La articolul 99 alineatul (1), litera p) se abrogă.**28. La articolul 99 alineatul (1), litera r) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„r) *instituții financiare monetare (IFM)* — toate unitățile instituționale incluse în subsectoarele bancă centrală (S.121), societăți care acceptă depozite, cu excepția băncii centrale (S.122) și fonduri de piață monetară (FPM) (S.123), astfel cum se prevede în Sistemul european de conturi revizuit stabilit în Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană.”

29. La articolul 99 alineatul (1), după litera r) se introduc două noi litere, literele r¹) și r²), cu următorul cuprins:

„r¹) *instituții care oferă servicii de plată către non-IFM* — cuprind toți prestatorii de servicii de plată;

r²) *instrument de plată* — are semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;”.

30. La articolul 99 alineatul (1), după litera w) se introduc trei noi litere, literele w¹), w²) și w³), cu următorul cuprins:

„w¹) *non-IFM* — orice persoană fizică sau juridică necircumscrișă sectorului instituțiilor financiare-monetare. Pentru scopurile prezentei secțiuni, toți prestatorii de servicii de plată sunt excluși din categoria non-IFM;

w²) *numerar* — bancnote și monede păstrate în tezaurele instituțiilor financiare monetare (IFM). Monedele jubiliare care nu sunt utilizate în mod curent pentru efectuarea tranzacțiilor de plată nu sunt incluse;

w³) *organizație de compensare și decontare* — orice organizație de compensare și decontare care este participant direct într-un sistem de plăți;”.

31. La articolul 99 alineatul (1), după litera x) se introduce o nouă literă, litera x¹), cu următorul cuprins:

„x¹) *operator de sistem de plăți* — înseamnă o entitate juridică responsabilă din punct de vedere legal pentru funcționarea unui sistem de plăți;”.

32. La articolul 99 alineatul (1), după litera y) se introduc trei noi litere, literele y¹), y²) și y³), cu următorul cuprins:

„y¹) *plătitor* — are semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

y²) *prestator de servicii de plată* — are semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

y³) *prestator de servicii de acceptare la plată* — termenul desemnează, după caz:

- (i) entitatea care deține conturi de depozit pentru entitățile care acceptă la plată carduri (*acceptor*), respectiv comercianții, și către care acestea transmit datele referitoare la tranzacții. Prestatorul de servicii de acceptare la plată este responsabil de colectarea informațiilor privind tranzacțiile și de decontarea sumelor aferente acestor tranzacții cu entitățile care acceptă carduri;
- (ii) în tranzacțiile la puncte de vânzare (POS), entitatea căreia acceptantul (*acceptor*), de obicei un comerciant, îi transmite informațiile necesare pentru a procesa plata cu card. Prestatorul de servicii de acceptare la plată este entitatea care gestionează contul comerciantului;
- (iii) în tranzacțiile la ATM, entitatea care pune bancnotele la dispoziția deținătorului cardului, direct sau prin utilizarea unor terți;
- (iv) entitatea care furnizează terminalele, indiferent de proprietatea asupra terminalelor;”.

33. La articolul 99 alineatul (1), după litera z) se introduc douăsprezece noi litere, literele z¹), z²), z³), z⁴), z⁵), z⁶), z⁷), z⁸), z⁹), z¹⁰), z¹¹) și z¹²), cu următorul cuprins:

„z¹) *schemă de carduri* — un acord tehnic și comercial încheiat pentru a deservi una sau mai multe mărci de carduri, care determină cadrul organizațional, juridic și operațional necesar pentru funcționarea serviciilor comercializate de aceste mărci. O schemă de carduri cu trei părți este o schemă de carduri care implică:

- (i) schema de carduri care furnizează servicii de emisie și de acceptare la plată;

- (ii) deținătorul de carduri;

- (iii) acceptatorul.

O schemă de carduri cu patru părți este o schemă de carduri care implică:

- (iv) emitentul;

- (v) prestatorul de servicii de acceptare la plată;

- (vi) deținătorul de card;

- (vii) acceptatorul.

În cazul tranzacțiilor la ATM, de obicei, prestatorul de servicii de acceptare la plată este cel care furnizează serviciile prin intermediul ATM;

z²) *serviciu de plată* — are semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

z³) *serviciu de acceptare la plată* — înseamnă un serviciu care permite unui beneficiar al plății să accepte un instrument de plată sau o tranzacție de plată prin furnizarea de servicii de autentificare, autorizare și decontare care au ca rezultat transferul de fonduri către beneficiarul plății;

z⁴) *serviciu de inițiere a plății* — serviciu prin care se inițiază tranzacții de plată printr-un cont de plăți accesibil prin internet. Serviciile sunt prestate de entități terțe, care nu deschid și/sau mențin în evidențele lor contul de plăți utilizat;

z⁵) *schemă de monedă electronică* — un set de concepte tehnice, reguli, protocoale, algoritmi, funcții, acorduri juridice și contractuale, acorduri comerciale și proceduri administrative care stau la baza furnizării unui anumit produs de tip monedă electronică. Acesta poate include și furnizarea unei serii de servicii de comercializare, procesare și de altă natură membrilor;

z⁶) *sistem de plăți* — are semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

z⁷) *sucursală* — un loc de desfășurare a activității, altul decât sediul central, situat în țara de raportare și înființat de un prestator de servicii de plată (PSP) constituit în mod legal în altă țară. Aceasta nu are personalitate juridică și efectuează direct unele sau toate tranzacțiile inerente în activitatea unui PSP. Toate locurile de desfășurare a activității înființate în țara raportoare de către aceeași instituție constituită în mod legal în altă țară reprezintă o sucursală unică. Fiecare dintre aceste locuri de desfășurare a activității este luat în considerare ca un birou individual;

z⁸) *tranzacție de plată* — are semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

z⁹) *tranzacție de plată națională* — are sensul stabilit la art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;

z¹⁰) *tranzacție primită* — o tranzacție care implică non-IFM, primită de la PSP. Informațiile sunt furnizate în țara raportoare de către PSP rezident. Pentru servicii de plată diferite se aplică următoarele:

- (i) transferurile credit sunt luate în considerare la beneficiarul plății;

- (ii) debitările directe sunt luate în considerare la plătitor;
- (iii) cecurile sunt luate în considerare la plătitor;
- (iv) tranzacțiile cu card sunt luate în considerare la beneficiarul plății, respectiv la acceptare;
- (v) tranzacțiile de plată cu monedă electronică sunt luate în considerare fie la plătitor, fie la beneficiarul plății, în funcție de canalul de inițiere. În cazul în care este luată în considerare la plătitor (beneficiarul plății) la tranzacții primite, tranzacția ar trebui considerată la beneficiarul plății (plătitor) la tranzacții trimise;

z¹¹) *tranzacție transfrontalieră* — o tranzacție de plată inițiată de un plătitor sau de un beneficiar al plății, atunci când PSP al plătitorului și PSP al beneficiarului plății sunt situați în țări diferite. În cazul sistemelor de plăți: o tranzacție de plată între participanți situați în țări diferite;

z¹²) *tranzacție trimisă* — o tranzacție care implică non-IFM, trimisă către PSP. Informațiile sunt furnizate în țara raportoare de către PSP rezident. Pentru servicii de plată diferite se aplică următoarele:

- (i) transferurile credit sunt luate în considerare la plătitor;
- (ii) debitările directe sunt luate în considerare la beneficiarul plății;
- (iii) cecurile sunt luate în considerare la beneficiarul plății;
- (iv) tranzacțiile cu card sunt luate în considerare la plătitor, respectiv la emitere;
- (v) tranzacțiile de plată cu monedă electronică sunt luate în considerare fie la plătitor, fie la beneficiarul plății, în funcție de canalul de inițiere. În cazul în care este luată în considerare la plătitor (beneficiarul plății) la tranzacții trimise, tranzacția ar trebui luată în considerare la beneficiarul plății (plătitor) la tranzacții primite.

În ceea ce privește sistemele de plăți, aceasta este o tranzacție trimisă de un participant pentru procesare în sistemul de plăți.”

34. **La articolul 99 alineatul (1), litera aa) se abrogă.**

35. **La articolul 99, alineatul (2) se abrogă.**

36. **Articolul 100 va avea următorul cuprins:**

„Art. 100. — (1) Entitățile prevăzute la art. 98 alin. (11) transmit Băncii Naționale a României informațiile și/sau datele statistice prevăzute la anexele XI.1—XI.3, XII.1—XII.4, luând în considerare indicațiile metodologice din aceste anexe.

(2) Entitățile prevăzute la art. 98 alin. (11) transmit Băncii Naționale a României informațiile și/sau datele statistice relevante pentru activitatea desfășurată anual, semestrial sau trimestrial, după caz, luând în considerare perioada de referință și frecvența de raportare specificate în anexele prevăzute la alin. (1).

(3) Datele și informațiile statistice se vor raporta în structura menționată în anexele prevăzute la alin. (1).

(4) Indicatorii având frecvența de raportare semestrială se transmit până cel târziu la data de 15 a lunii următoare semestrului pentru care se efectuează raportarea. Indicatorii având frecvența de raportare trimestrială se transmit până cel târziu la data de 15 a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează raportarea. În cazul indicatorilor având frecvența de raportare semestrială și perioada de referință lunară/trimestrială se raportează Băncii Naționale a României date aferente fiecărei luni/trimestru din perioada pentru care se raportează.

(5) Administratorii de scheme de plăți raportează Băncii Naționale a României indicatorii relevanți pentru activitatea pe care o desfășoară semestrial, până cel târziu la data de 15 a lunii următoare semestrului pentru care se raportează.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (4) și (5), entitățile menționate la art. 98 alin. (11), cu excepția administratorilor de sisteme de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare și depozitarilor centrali/contrapărților centrale, raportează, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, până cel târziu la data de 25 iulie 2015, informațiile și/sau datele statistice pentru perioadele de referință 2013—2014, primele două trimestre și primul semestru din anul 2015.

(7) Administratorii de sisteme de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, respectiv depozitarii centrali și contrapărțile centrale au obligația să transmită Băncii Naționale a României — Direcția stabilitate financiară, anual, până cel mai târziu la data de 10 februarie a fiecărui an, pentru anul precedent, datele solicitate conform structurilor prevăzute în anexele nr. XI.2 și XI.3, după caz.”

37. Articolul 108 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Anexele nr. I—XIV fac parte integrantă din prezentul regulament.”

38. Anexele nr. VIII.1—VIII.7 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. VIII.1—VIII.7, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1.

39. Anexele nr. XI.1—XI.3 și nr. XII se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. XI.1—XI.3 și anexele nr. XII.1—XII.4, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2.

40. După anexa nr. XIII se introduce o nouă anexă, anexa nr. XIV, constituită din anexele nr. XIV.1—XIV.6, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3.

41. Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 29 iulie 2015.

Nr. 6.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 833067